

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoCsp/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119214003
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119214003.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Viery Zolákovej a JUDr. Mareka Kohúta, v spore žalobkyne: H. B., B.. XX.XX.XXXX, X. XXX XX G. XX, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 892,98 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 8Csp/190/2019-53 z 03. júla 2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Prešov, č. k. 8Csp/190/2019-98 zo 07. mája 2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom v napadnutom I. a III. výroku.
- II. Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Prešov 05. septembra 2019 domáhala voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 892,98 eur. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9Csp/153/2017 sa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. V tomto konaní bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná, dôkazom čoho je rozsudok z 26. februára 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 07. apríla 2018. V odôvodnení tohto rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že cieľom § 7 ako aj § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov je, aby bol veriteľ pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a pod.). V prejednávanej veci síce žalobkyňa predložila žalovanému doklady o príjme, avšak výdavky žalobkyne nie sú žiadnym spôsobom verifikované. Za podstatné však súd považuje to, že žalovaný mal k dispozícii výpis z účtu žalobkyne za čas od 01. apríla 2015 do 30. júna 2015 (t. j. za tri mesiace), z ktorého je zrejmé, že hospodárenie žalobkyne bolo ako na začiatku sledovaného obdobia, tak aj na jeho konci stratové (v mínuse). Poskytnutie úveru osobe, o ktorej bolo zrejmé, že aj bez splátok úveru končí svoje hospodárenie stratou, tak nie je ničím iným ako hrubým porušením odbornej starostlivosti, následkom čoho je, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov. Okresný súd Prešov vo veci vedenej pod sp. zn. 9C/114/2016 (žalovaným bol rovnako PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o.) rozhodol takto: Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Dohode o poskytovaní služieb, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 18.07.2014 nachádzajúca sa v bode 7.1. v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie dohody

zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úroku za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“ je pre svoju neprijateľnosť neplatná. V prejednávanej veci bola uzatvorená rovnaká dohoda o poskytovaní služieb. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 20Co/72/2017 (ktorý sa týka žalovaného Profi Credit Slovakia, s. r. o.) uviedol: „Dohoda o zrážkach zo mzdy je síce spísaná na samostatnom tlačive, to však nič nemení na skutočnosti, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná, umožňuje siahnuť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia, na ktoré žalovaný nemá nárok. Je potrebné si uvedomiť, že žalobca sa pri realizácii dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či inou nezávislou inštitúciou. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd ale spravidla podnikateľa. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu podnikateľa navyše zainteresovaného vo vlastnej veci a o vlastnom zisku. Tieto okolnosti opodstatňujú obzvlášť obozretnosť pri vykonávaní ex offo súdnej kontroly čestnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na čo musí brať súd ohľad. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy síce má svoj základ v znení zákona, no v spojení s ostatnými zmluvnými klauzulami a okolnosťami veci predstavujú nástroj na zinkasovanie úžerného plnenia, preto je aj podľa názoru odvolacieho súdu plne opodstatnená ochrana, ktorú vykonal súd prvej inštancie. Súdom prvej inštancie prijal správny záver o bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru, a teda aj o neexistencii dlhu, v dôsledku čoho je ďalšie uplatňovanie dohody o zrážkach zo mzdy neprípustné.“ Z vyššie citovanými rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove sa súd v celom rozsahu stotožňuje a ich argumenty preberá v prejednávanej veci za svoje. Keďže poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov a súčasťou zmluvného vzťahu je aj plnenie z neprijateľnej podmienky, jediným spôsobom ako zabrániť vymáhaniu plnení, ktoré žalovanému nepatria je uložiť mu povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Súdom preto žalobe v celom rozsahu vyhovel. Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľka úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza právnej normy (§ 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Finančné zadostučinenie požaduje vo výške 892,98 eur, čo predstavuje 50% zo sumy 1.785,96 eur. Suma 1.785,96 eur predstavuje súčet úrokov a poplatkov podľa úverovej zmluvy (541,80 eur) a odmeny podľa dohody o poskytovaní služieb (1.244,16 eur). Zaplatenia tejto sumy sa žalovaný domáhal napriek tomu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúčinný a bez poplatkov a dohoda o poskytovaní služieb predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navyše, žalovaný chcel túto sumu odo nej získať prostredníctvom nezákonných zrážok zo mzdy.

2. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 200,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a priznal žalobkyni proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovení § 1 ods. 1, § 3 ods. 3, § 3 ods. 5 posledná veta v znení účinnom do 09. júna 2013 a v znení účinnom od 10. júna 2013 zákona o ochrane spotrebiteľa.

4. Súdom prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že Okresný súd Prešov rozsudkom, č. k. 9Csp/153/2017-95 z 26. februára 2018, zaviazal žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo

mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX z 26. augusta 2015 k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Podľa výpočtu zostatku limitovaných zrážok k 17. februáru 2017 bola žalobkyni v januári 2017 zrazená zo mzdy suma v celkovej výške 739,95 eur na úhradu úveru č. XXXXXXXXXXXX v prospech žalovaného. Okresný súd Prešov rozsudkom, č. k. 20Csp/102/2019-53 z 27. septembra 2019 určil, že úver poskytnutý žalobkyni č. XXXXXXXXXXXX sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom predmetný úver bol žalobkyni poskytnutý vo výške 1.350,- eur a žalobkyňa už uhradila 610,22 eur. Tento rozsudok zatiaľ nenadobudol právoplatnosť.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že v prejednávanej veci je zrejmé, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie svojho práva ustanoveného osobitným predpisom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9Csp/153/2017, v dôsledku čoho bol žalovaný zaviazaný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne. Uvedená dohoda ako neprijateľná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky, a preto je neplatná. Súd žalobe vyhovel z dôvodu, že podanú žalobu považoval za vhodný prostriedok ochrany práv žalobkyne ako spotrebiteľky. S ohľadom na uvedené bol podľa názoru súdu naplnený vyššie uvedený základný predpoklad uplatneného nároku na finančné zadosťučinenie, a to, že boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľky vyplývajúce z osobitných právnych noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľov.

6. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia mal súd prvej inštancie za to, že suma vo výške 200,- eur splní všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia (keďže morálnym zadosťučinením bol aj rozsudok sp. zn. 9Csp/153/2017 a je ním aj odôvodnenie tohto rozsudku) a teda, že bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre žalobkyňu, dostatočný sankčný charakter voči žalovanému v zmysle individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň bude odmenou pre žalobkyňu za to, že sa nekalému konaniu žalovaného nepodrobila, ale napriek nepochybne svojej slabšej ekonomickej a právnej situácii, akú si mohol zabezpečiť žalovaný, sa pustila do sporu s ním. Na druhej strane však finančné zadosťučinenie nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. Ako bolo uvedené vyššie pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné tiež prihliadať na okolnosti prípadu. Súd považoval sumu vo výške 200,- eur za primeranú, keďže žalovaný si vo vzťahu k žalobkyni už uplatnil zrážky zo mzdy na základe neplatnej dohody a vyvolal u nej stav právnej neistoty, ktorý musela riešiť podanou žalobou. Súd vzal do úvahy tiež skutočnosť, že žalobkyňa doteraz nevrátila žalovanému ani sumu požičaných peňazí. V prevyšujúcej časti súd preto žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol.

7. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s ustanovením § 255 ods. 2 CSP. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške (porovnaj I. ÚS 56/2017). Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Aj v súčasnosti podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkom 3 a článkom 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

8. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP, teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietané porušenie práva na spravodlivý proces videl v nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, z ktorého nie je zistiteľná jediná skutočnosť, ktorú súd zohľadnil pri určovaní výšky priznaného nároku. V súvislosti s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvej inštancie mal za to, že v konaní nebolo zo strany žalobkyne tvrdené a ani preukázané, že na jej strane došlo k takým okolnostiam, ktoré vyžadujú priznanie zadosťučinenia v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietla a žalovanému priznáva právo na náhradu 100 % trov právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvej inštancie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania a trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní, a to v plnom rozsahu.

9. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadrila.

10. Súd prvej inštancie prípisom z 23. septembra 2020 predložil spis Krajskému súdu v Prešove za účelom rozhodnutia o odvolaní žalovaného.

11. Krajský súd v Prešove rozsudkom, č. k. 13CoCsp/53/2020-92 z 30. marca 2021 vrátil vec súdu prvej inštancie ako predčasne predloženú z dôvodu, že skôr než vecne prejednal podané odvolanie, zistil, že nie sú dané podmienky pre rozhodovanie o tomto odvolaní, keďže súd prvej inštancie nerozhodol o celom predmete konania.

12. Súd prvej inštancie doplnčiacim rozsudkom, č. k. 8Csp/190/2019-98 zo 07. mája 2021 doplnil rozsudok Okresného súdu Prešov, č. k. 8Csp/190/2019-53 z 03. júla 2020 o nový II. výrok v znení „V prevyšujúcej časti žalobu zamieťa.“, pričom zmenil označenie pôvodného II. výroku tak, že odteraz bude označený ako III. výrok.

13. Súd prvej inštancie prípisom zo 14. júna 2021 opätovne predložil spis Krajskému súdu v Prešove za účelom rozhodnutia o odvolaní žalovaného.

14. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 CSP, v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

15. Na potvrdenie správnosti prvoinstančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

16. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

17. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

18. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že žalobkyňa si uplatňuje nárok na primerané finančné zadostučinenie na základe toho, že v konaní vedenom Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 9Csp/153/2017 o zdržanie sa zrážok zo mzdy, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná, dôkazom čoho je rozsudok z 26. februára 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 07. apríla 2018. Keďže žalovanému bola v tomto konaní uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX z 26. augusta 2015, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným k zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX z 26. augusta 2015, žalobkyňa sa následne podanou žalobou domáhala primeraného finančného zadostučinenia vo výške 892,98 eur.

19. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadostučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti

privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak táto ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku ujmy. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

20. K odvolacej námietke žalovaného o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že v zmysle záverov konštantnej judikatúry právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení sú vyvodzované právne závery a aplikovaná konkrétna právna norma na zistenie skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny, náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

21. Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, odvolací súd hodnotí túto odvolaciu námietku vo vzťahu k samotnému nároku ako aj k výške priznaného zadosťučinenia za nedôvodnú. Z napadnutého rozsudku má odvolací súd za preukázané, že žalobkyňa si úspešne uplatnila voči žalovanému právo na ochranu spotrebiteľa, keďže súd potvrdil neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru a existencie rizika, že zrážkami zo mzdy by mohlo byť vymáhané plnenie majúce povahu neprijateľnej zmluvnej podmienky, v dôsledku čoho má podľa zákona o ochrane spotrebiteľa právo na primerané finančné zadosťučinenie. Základ nároku je tak nepochybne daný.

22. Čo sa týka výšky súdom prvej inštancie priznaného finančného zadosťučinenia, ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa neustanovuje žiadne kritéria pre vymedzenie výšky, resp. spôsobu výpočtu finančného zadosťučinenia pre spotrebiteľa.

23. Podľa názoru odvolacieho súdu bez stanovenia kritérií pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je v danom prípade potrebná komparácia s odškodňovaním iných nemajetkových újm v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov (nevylučujúc európske), pri ktorých dochádza k ujme fyzickej osoby ďaleko závažnejším a už nezvratiteľným spôsobom.

24. V danej veci považuje odvolací súd sumu 200,- eur za primeranú rozsahu a povahe porušenia práv žalobkyne, keďže porušenie práv spotrebiteľa spočívalo vo vykonaní zrážok zo mzdy žalobkyne vo výške 739,95 eur a rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru a sumou uhradenou žalobkyňou predstavoval 739,78 eur (1.350,- eur - 610,22 eur).

25. Vzhľadom na uvedené má odvolací súd za to, že súdom prvej inštancie priznaná suma zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyňu ako spotrebiteľke satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Žalobkyňa bola nútená v dôsledku konania žalovaného domáhať sa ochrany svojich práv prostredníctvom súdneho konania, ktoré určitým spôsobom zasahuje do bežného života spotrebiteľa a je spôsobilé mu privodiť ujmu v súkromnom živote vo forme strachu, nepríjemných pocitov a iné. S poukazom na uvedené okolnosti nemožno pochybovať, že výška súdom prvej inštancie priznaného primeraného finančného zadosťučinenia je adekvátna skutočnostiam prejednávaneho prípadu a plní základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie žalobcovi - spotrebiteľovi a odradenie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

26. K odvolacej námietke žalovaného o porušení práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/218/2010 z 23. novembra 2010, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 188/06 z 08. júna 2006).

27. K odvolacej námietke žalovaného, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací súd uvádza, že predmetný odvolací dôvod predstavuje pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktoré nemožno subsumovať pod iné odvolacie dôvody a ktoré je spôsobilé vyvolať následok nesprávneho rozhodnutia vo veci. Z odvolania žalovaného však žiadne konkrétne porušenie procesného postupu súdu prvej inštancie nevyplýva, preto sa odvolací súd predmetnou námietkou žalovaného bližšie nezaoberal.

28. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a ustanovením § 262 ods. 2 CSP tak, že stranám sporu nebol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, ktorej však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú a ani si ich neuplatnila. V odvolacom konaní neúspešnému žalovanému nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takéhoto rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).